Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-009
(prof. mr. drs. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. R.J. Paris, mr. J. van der Groen, leden en mr. A.C. Bek, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 28 maart 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 2 januari 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument in verband met een frauduleuze krediet-aanvraag geregistreerd in het EVR, IVR en Incidentenregister geregistreerd. De Commissie oordeelt dat geen sprake is van een vrijwillige terugtred door Consument, dus dat de registratie in deze registers conform de geldende wet- en regelgeving is gedaan. De Commissie ziet geen aanleiding om de registratieduur van 8 jaar te verkorten.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (hierna: het Reglement) en op basis van de volgende stukken inclusief bijlagen:

- de door Consument ingediende klacht;
- het verweerschrift van de Bank;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van de Bank.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 8 november 2019 en zijn aldaar verschenen.

De Commissie heeft partijen tijdens de hoorzitting te kennen gegeven dat zij de verdere behandeling van de klacht meervoudig wenst te doen. Partijen zijn schriftelijk in kennis gesteld van de uitbreiding van de Commissie met de leden mr. R.J. Paris en mr. J. van der Groen.

2. Feiten

De Commissie gaat bij de beoordeling van dit geschil uit van de volgende feiten:

2.1 Consument heeft op 26 oktober 2018 een kredietaanvraag van € 15.000,00 ingediend bij [naam dochtermaatschappij], een dochtermaatschappij van de Bank (hierna zal ook aan [naam dochtermaatschappij] gerefereerd worden als 'de Bank'). Een dag later heeft een telefoongesprek tussen Consument en de Bank plaatsgevonden, waarin onder meer het door Consument opgegeven inkomen ter sprake is gekomen. Consument heeft het door hem opgegeven inkomen mondeling bevestigd. De Bank heeft voorlopig akkoord gegeven en heeft de overeenkomst alsmede een checklist van benodigde documenten aan Consument verstuurd.

2.2 Op 13 november 2018 heeft Consument de overeenkomst ondertekend en heeft hij digitaal documenten aangeleverd ten behoeve van de verkrijging van de financiering. Eén van deze documenten betreft een afschrift van zijn betaalrekening bij {Bank 2}.

2.3 De Bank vermoedde dat in ieder geval één document vervalst was en heeft navraag gedaan bij {Bank 2}. {Bank 2} heeft de Bank als volgt bericht:

> *"Wanneer ik kijk op de afschriften van onze klant {Consument} met rekeningnummer {…} zie ik slechts 2 betalingen.*
> *Het rekeningnummer waar meneer zijn salaris maandelijks van zou ontvangen is bij ons niet bekend. Ook zie ik op zijn rekening geen maandelijkse salarisstorting vanuit een andere bron.*
>
> *Het aangeleverde afschrift is dus zeker vals."*

2.4 Op 15 november 2018 heeft Consument om 17:21 en 17:23 uur naar de Bank gebeld. De gesprekken duurden 1:01 minuut respectievelijk 2:11 minuten. Om 21:35 uur heeft Consument een e-mail aan de Bank verstuurd, waarin is opgenomen:

> *"Ik zou een bevestiging krijgen van het stopzetten van de lening, maar heb die niet ontvangen. De reden is telefonisch besproken. Ik heb gesproken met [mevrouw X], maar weet niet zeker of de naam klopt. Gebeld op 15 november om 17:23."*

2.5 De Bank heeft op 16 november 2018 om 10:24 uur telefonisch contact opgenomen met Consument. In dit gesprek heeft Consument aangegeven dat hij de kredietaanvraag wenst in te trekken en dat hij tevens bij {kredietverstrekker Y} een aanvraag heeft ingediend door middel van een tussenpersoon. Deze tussenpersoon zou stukken hebben vervalst en Consument had het vermoeden dat deze stukken ook bij de Bank waren terechtgekomen. De Bank heeft vervolgens navraag gedaan bij {kredietverstrekker Y}, die heeft laten weten dat Consument geen kredietaanvraag heeft ingediend. Wel is een kredietaanvraag op naam van zijn moeder ingediend. Deze aanvraag is echter afgewezen vanwege frauduleuze

documenten. De Bank heeft Consument daarom later die dag bericht dat de aanvraag voor de lening is afgewezen.

2.6 Op 8 februari 2019 heeft de Bank Consument per brief bericht dat zijn gegevens zijn opgenomen in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (EVR) alsmede het Intern Verwijzingsregister (IVR) voor een duur van acht jaar, te rekenen vanaf de datum van de frauduleuze aanvraag. De registraties zouden daardoor op 26 oktober 2026 komen te vervallen. Consument kan zich niet verenigen met deze registraties.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering van Consument

3.1 Consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit de bovengenoemde registers dan wel verkorting van de registratietermijn van acht jaar.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort samengevat, op de volgende grondslag. Consument heeft gesteld dat de Bank ten onrechte zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister, EVR en IVR heeft geregistreerd en heeft hiertoe de volgende argumenten aangevoerd:

- Consument heeft erkend dat hij de documenten heeft vervalst. Hij weet dat hij fout zat en heeft daarom de aanvraag ook ingetrokken. Nu de intrekking plaatsvond voordat de Bank over de aanvraag had geoordeeld, meent Consument dat de Bank zijn gegevens ten onrechte (voor een duur van acht jaar) heeft geregistreerd;
- uit de factuur van zijn telecomaanbieder blijkt dat Consument op 15 november 2018 tweemaal naar de Bank heeft gebeld. Als de Bank hiervan niets geregistreerd heeft, is het overzicht van de Bank wellicht vervalst;
- Consument heeft in zijn e-mail van 15 november 2018 al aangegeven dat hij niet zeker weet of de medewerkster die hij heeft gesproken echt [mevrouw X] heet. Ze heeft haar naam snel genoemd en Consument ging ervan uit dat zij een bevestiging van het gesprek zou sturen, waaronder haar naam toch wel zou staan. Consument heeft ter zitting verklaard dat hij de e-mail heeft gestuurd, omdat hij een bevestiging van de Bank verwachtte. Dat is niet iets wat iemand verzint, zo stelt Consument;
- Consument meent dat de registratietermijn van acht jaar buitenproportioneel is, mede vanwege zijn leeftijd van 22 jaar, het feit dat hij een eigen bedrijf is gestart en het feit dat hij tijdig heeft ingezien dat hij fout bezig was.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

Algemeen

4.1 De Commissie ziet zich voor de vragen gesteld of de Bank de persoonsgegevens van Consument moet verwijderen uit het Incidentenregister, het EVR en het IVR dan wel de duur van deze registraties dient te verkorten. Centraal staat de vraag of sprake is van vrijwillige terugtred door Consument. De Commissie behandelt de klachtonderdelen in het navolgende afzonderlijk.

4.2 Vanwege de leesbaarheid van de uitspraak zijn de relevante artikelen van de toepasselijke wet- en regelgeving opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.

Juridisch kader

4.3 De Commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in het EVR, het IVR en het Incidentenregister voor Consument verstrekkende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door toetsing in het EVR vaststellen dat sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de Bank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan Consument weigeren of deze slechts aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoons-gegevens van Consument in de genoemde registers. Zie ook Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, Geschillencommissie Kifid 2017-717 en Geschillencommissie Kifid 2018-377.

4.4 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van Consument (juli 2018) waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het PIFI) en de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: de AVG) van kracht. De opname van gegevens in het EVR, het IVR en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd, indien de registratie in overeenstemming is met – voor zover toepasselijk - de AVG en het PIFI.

Registratie in het EVR

4.5 In het PIFI staat het begrip 'incident' centraal. Uit artikel 2 van het PIFI (zie bijlage) volgt dat het daarbij zo goed als steeds gaat om strafbare feiten. Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. In het onderhavige geval is daarvan sprake.

4.6 De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat de feiten in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710. Uit de overgelegde stukken en hetgeen tijdens de zitting aan de orde is gekomen, volgt naar het oordeel van de Commissie dat de feiten en omstandigheden een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden opleveren dat Consument betrokken was bij de valsheid in geschrift. De Commissie licht dit als volgt toe.

4.7 Tussen partijen staat niet ter discussie dat Consument documenten heeft vervalst teneinde een lening bij de Bank te verkrijgen. Consument heeft echter gesteld dat hij spijt kreeg van de vervalsingen en dat hij de aanvraag tijdig heeft ingetrokken. In feite doet Consument dus een beroep op vrijwillige terugtred. De Bank heeft betwist dat van vrijwillige terugtred sprake is en heeft – kort samengevat – hiertoe aangevoerd dat Consument meerdere valse verklaringen over zijn salaris en de vervalste documenten heeft afgelegd en dat {Bank 2} op 15 november 2018 in de ochtend de betaalrekening van Consument heeft geblokkeerd, hetgeen bij Consument bekend moet zijn. Consument wist dus dat hij tegen de lamp zou lopen. De Bank heeft het vermoeden dat Consument daarom dezelfde dag in de namiddag naar de Bank heeft gebeld. De Bank verwijst naar een vonnis van de rechtbank Oost-Brabant van 15 augustus 2016 (ECLI:NL:RBOBR:2016:4389). De e-mail van Consument van 15 november 2018 om 21:35 uur heeft hij, zo vermoedt de Bank, verstuurd om zichzelf in te dekken.

4.8 De Commissie stelt vast dat uit de door Consument overgelegde specificatie van zijn telecomaanbieder blijkt dat hij op 15 november 2018 heeft gebeld met de Bank. Uit dit overzicht blijkt dat tweemaal is gebeld en dat de gesprekken 1:01 respectievelijk 2:11 minuten duurden. De Bank heeft tijdens de hoorzitting verklaard dat ieder gesprek door een systeem wordt geregistreerd. Er moet dan wel daadwerkelijk contact zijn geweest tussen een medewerker van de Bank en Consument. Om in contact te komen met een medewerker, dient een keuzemenu te worden doorlopen. Dit zou een minuut of langer kunnen duren. Indien medewerkers in gesprek zijn, kan een ‘gesprek’ langer duren zonder dat daadwerkelijk contact tot stand komt. Consument heeft bovendien buiten kantooruren gebeld. De Commissie heeft geen reden om aan de juistheid van de verklaring van de Bank te twijfelen.

De stelling van Consument dat de Bank haar administratie heeft vervalst, waardoor zijn gesprek met de medewerker van de Bank niet zichtbaar is, acht de Commissie niet aannemelijk. Daarbij komt dat {Bank 2} op 15 november 2018 in de ochtend de betaalrekening van Consument heeft geblokkeerd. Nu Consument deze betaalrekening actief gebruikte, is het aannemelijk dat hij tegen 17:21 uur ermee bekend was dat zijn vervalste documenten waren ontdekt en dat de blokkade van zijn betaalrekening bij {Bank 2} hiervan een gevolg was. De Commissie volgt daarom de Bank in haar standpunt dat Consument op 15 november 2018 om 17:21 uur reeds bekend was met de mogelijkheid dat hij 'betrapt' was en dat van vrijwillige terugtred dus geen sprake kan zijn. De Commissie volgt met deze redenering het arrest van de Hoge Raad van 25 oktober 1988, ECLI:NL:HR:1988:AD0484, waarin is geoordeeld dat vrijwillige terugtred niet mogelijk is als dit het gevolg blijkt te zijn van omstandigheden waarop Consument geen invloed had, zoals de bekendheid van {Bank 2} met de fraude. De Commissie sluit hiermee tevens aan bij het door de Bank aangehaalde vonnis van de rechtbank Oost-Brabant, die op 15 augustus 2016 heeft overwogen dat van vrijwillige terugtred geen sprake kan zijn, aangezien het delict was voltooid op het moment dat de aanvraag door middel van vervalste documenten was ingediend bij de Bank. Of het krediet daadwerkelijk door de Bank is verstrekt, doet niet ter zake.

Proportionaliteit van de registratie in het EVR

4.9 Artikel 5.2.1 aanhef en onder c PIFI bepaalt dat ook het beginsel van proportionaliteit in acht dient te worden genomen. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen van de registratie voor Consument. Ook mag de duur van de registratie, die in dit geval acht jaar is, niet disproportioneel zijn. Zie Geschillencommissie Kifid 2016-302 onder 4.9. De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de Bank. In dat verband heeft Consument aangevoerd dat hij wordt gehinderd door de registratie van zijn persoonsgegevens. Consument heeft er in dit kader op gewezen dat hij een eigen onderneming is gestart en dat een gepland evenement geannuleerd is door de registraties.

4.10 De Commissie is van oordeel dat bij afweging van de wederzijdse belangen van partijen het belang van de Bank dient te prevaleren nu zij voldoende ernstige bezwaren heeft aangevoerd om handhaving van de persoonsgegevens in het EVR te rechtvaardigen. Daarbij komt dat de omstandigheid dat Consument gedurende de periode van de registraties moeilijkheden ondervindt met het openen van bankrekeningen niet meebrengt dat de (duur van de) registraties disproportioneel (is) zijn. Gelet op de feiten en omstandigheden van deze zaak weegt het belang van de financiële sector bij registratie van de gegevens van Consument zwaarder dan het belang van Consument bij het niet registreren van zijn persoonsgegevens (vgl. Geschillencommissie Kifid 2018-617 onder 5.13).

Daarbij is de Commissie niet gebleken van feiten of omstandigheden die tot een kortere duur van de registratie zouden moeten leiden. Dat betekent dat naar het oordeel van de Commissie de registratieduur van acht jaar proportioneel is.

Registratie in het Incidentenregister

4.11 Gelet op de voorgaande overwegingen dient ook de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister, wat meebrengt dat zolang de registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister mogen blijven staan.

Registratie in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie

4.12 Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de Bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Opname van gegevens in het IVR betekent dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De Commissie gaat er daarom vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van Consument uit het IVR ook is bedoeld de verwijdering van de persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie.

4.13 Op verwerking van persoonsgegevens in de interne registers van de Bank zijn de AVG en de Uitvoeringswet van de AVG (UAVG) van toepassing. Hierboven is vastgesteld dat tegen Consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Dit is, gelet op het bepaalde in artikel 33 lid 2 sub b van de UAVG, ook voldoende om de gegevens van Consument voor de duur van acht jaar, in de registers met alleen interne werking, op te nemen.

Conclusie

4.14 De Commissie oordeelt op grond van de voorgaande overwegingen dat geen sprake is van vrijwillige terugtred en dat wel sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld dat Consument zich schuldig heeft gemaakt aan valsheid in geschrifte teneinde een krediet te verkrijgen. De omstandigheden van het geval rechtvaardigen naar het oordeel van de Commissie de registratieduur van acht jaar in het EVR, het Incidenten-register, het IVR en de Gebeurtenissenadministratie.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vorderingen van Consument af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

"2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: *een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.*

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn: - op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers; - op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers; - op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten). (…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister. a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector. b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar. c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming

Artikel 6 lid 1 sub f:

"De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan: (…) f. de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is."

Relevante artikelen uit de UAVG

"Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(…)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

(…)

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(…)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(…)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)"